ពិធីសារតាមជម្រើសនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារី អនុម័តដោយសេចក្តីសម្រេចលេខ A/54/4 នៃមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិនៅថ្ងៃទី៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ និងបើកចំហរសំរាប់ការចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលជាទិវាសិទ្ធិមនុស្ស ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០

រដ្ឋភាគីទាំងឡាយចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្ន

ដោយកត់សំគាល់ថា ធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ អះអាងឡើងវិញនូវជំនឿលើសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងតម្លៃរបស់មនុស្ស និងសិទ្ធិស្មើគ្នារបស់បុរស និងស្ត្រី ។

ដោយកត់សំគាល់ផងដែរថា សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសេចក្តីសម្រេចលេខ 217 A (III) អំពីសិទ្ធិមនុស្ស ចែងច្បាស់ថា មនុស្សជាតិគ្រប់រូប មានសេរីភាព និងភាពស្មើគ្នាពីកំណើតទាក់ទងនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងសិទ្ធិ និងថា បុគ្គលម្នាក់ៗ មានសិទ្ធិ និងសេរីភាពទាំងអស់ ដែលមានចែងក្នុងសេចក្តីប្រកាស ដោយគ្មានការបែងចែក រាប់បញ្ចូលទាំងការបែងចែកផ្អែកលើភេទផងនោះ ។

ដោយចងចាំថា កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសេចក្តីសម្រេចលេខ 2200 A (XXI) ស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស ឧបសម្ព័ន្ធ និងឧបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ហាមឃាត់ការរើសអើងដែលមានមូលដ្ឋានលើសិទ្ធិ ។

ដោយចងចាំផងដែរថា អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ "អនុសញ្ញា" ដែលក្នុងនោះរដ្ឋភាគី ត្រូវថ្កោលទោសចំពោះការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទគ្រប់ទម្រង់ និងយល់ព្រម អនុវត្តដោយមធ្យោបាយសមស្របគ្រប់បែបយ៉ាង និងដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ នូវគោលនយោបាយនៃការលុបបំបាត់នូវការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ ។

ដោយអះអាងឡើងវិញ នូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេ ក្នុងការធានាថា ស្ត្រីទទួលបានសិទ្ធិ និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានទាំងអស់ ដោយពេញលេញ និងដោយស្មើភាពគ្នា និងក្នុងការចាត់វិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីរារាំងនូវការរំលោភសិទ្ធិ និងសេរីភាពទាំងនេះ ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

មាត្រា ១ :

រដ្ឋភាគីចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្ន (" រដ្ឋភាគី ") ទទួលស្គាល់នូវសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការ លុបបំបាត់នូវការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទ ("គណៈកម្មាធិការ") ក្នុងការទទួល និងពិចារណាលើសារលិខិត ដែលត្រូវបានដាក់ជូនស្របតាមមាត្រា ២ ។

មាត្រា២ :

សារលិខិត អាចដាក់ជូនដោយ ឬក្នុងនាមបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬក្រុមនៃមនុស្សម្នាក់ៗ នៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់រដ្ឋជាភាគី ដែលបានអះអាងថា ខ្លួនគឺជាជនរងគ្រោះនៃការរំលោភសិទ្ធិណាមួយដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ដោយរដ្ឋភាគីនោះ ។ ប្រសិនបើសារលិខិត ត្រូវបានដាក់ជូនក្នុងនាមបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬក្រុមនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ ការធ្វើបែបនេះ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីពួកគេ លុះត្រាតែអ្នកសរសេរសារលិខិតនោះ អាចពន្យល់ហេតុផលអំពីការធ្វើក្នុងនាមជនទាំងនោះដោយគ្មានការយល់ព្រមបែបនោះ ។

មាត្រា ៣:

សារលិខិត ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមិនត្រូវធ្វើជាលក្ខណៈអនាមិកឡើយ។ គណៈកម្មាធិការ មិនទទួលសារលិខិតឡើយ ប្រសិនបើសារលិខិតនោះ ពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋភាគីមួយ ដែលមិនមែនជាភាគីចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្នទេនោះ ។

មាត្រា ៤:

១. គណៈកម្មាធិការ មិនពិចារណាលើសារលិខិតឡើយ ប្រសិនបើខ្លួនយល់ឃើញថា ដំណោះស្រាយទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងប្រទេស មិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាពទេនោះ វៀរលែងតែ ការប្រើប្រាស់ដំណោះទាំងនោះ ត្រូវបានអូសបន្លាយដោយមិនសមហេតុផល ឬទំនងជាមិនអាចធ្វើឱ្យមានការធូរស្រាល ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបាន ។

២. គណៈកម្មាធិការ អាចប្រកាសថា សារលិខិត មិនអាចទទួលយកបាន ប្រសិនបើ :

(ក) បញ្ហាដដែលនោះ ត្រូវបានពិនិត្យដោយគណៈកម្មាធិការនេះរួចហើយ ឬកំពុងតែត្រូវបានពិនិត្យក្រោមនីតិវិធីនៃការស៊ើបអង្កេត ឬសេចក្តីសម្រេចអន្តរជាតិមួយផ្សេងទៀត ។

(ខ) សារលិខិតនោះ មិនសមស្របជាមួយខបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា។

(គ) សារលិខិតនោះ មិនមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវ ឬមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ។

(ឃ) សារលិខិតនោះ គឺជាការរំលោភបំពានលើសិទ្ធិក្នុងដាក់ជូនសារលិខិត ។

(ង) ការពិត ដែលជាប្រធានបទនៃសារលិខិតនោះ បានកើតឡើងមុន ពិធីសារបច្ចុប្បន្នចូលជាធរមានសំរាប់សាមីរដ្ឋភាគី លុះត្រាតែការពិតទាំងនោះ បន្តរហូតដល់ក្រោយកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋភាគីនោះ ។

មាត្រា ៥:

១. នៅពេលណាមួយ ក្រោយពីការទទួលបាននូវសារលិខិត និងមុនពេលឈានដល់ការសម្រេចដោយផ្អែកលើអង្គហេតុ គណៈកម្មាធិការ អាចផ្ញើ សំរាប់ពិនិត្យពិចារណាជាបន្ទាន់ នូវសំណើមួយទៅសាមីរដ្ឋភាគីថា រដ្ឋភាគីនោះ

ត្រូវចាត់វិធានការបណ្ដោះអាសន្ន ជាការចាំបាច់ ដើម្បីចៀសវាងការខូចខាតដែលមិនអាចកែបានចំពោះជនរងគ្រោះ ឬជនរងគ្រោះទាំងឡាយនៃការរំលោភដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះ ។

២. នៅពេលដែលគណៈកម្មាធិការ អនុវត្តនូវឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ ការធ្វើបែបនេះ មិនមែនមានន័យថាជាការសម្រេចលើភាពអាចទទួលយកបាន ឬដោយផ្អែកលើអង្គហេតុនៃសារលិខិតនោះទេ ។

មាត្រា ៦:

១. លុះត្រាតែគណៈកម្មាធិការ ចាត់ទុកថាសារលិខិតមួយអាចទទួលយកបាន ដោយគ្មានការយោងទៅលើសាមីរដ្ឋភាគី ហើយប្រសិនបើបុគ្គលម្នាក់ៗ យល់ព្រមចំពោះការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេដល់រដ្ឋភាគីនោះ ទើបគណៈកម្មាធិការ ប្រាប់សាមីរដ្ឋភាគីឱ្យបានដឹងអំពីសារលិខិតណាមួយ ដែលបានដាក់ជូនដល់ខ្លួនដោយរក្សាការសម្ងាត់ក្រោមពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ។

២. ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ រដ្ឋភាគីជាអ្នកទទួលខុសត្រូវដាក់ជូននូវការពន្យល់ ឬសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយផ្ដល់ការបំភ្លឺអំពីបញ្ហានោះ និងដំណោះស្រាយ ដែលរដ្ឋភាគីនោះ អាចផ្ដល់ឱ្យបាន ។

មាត្រា ៧:

១. គណៈកម្មាធិការ ពិចារណាលើសារលិខិត ដែលខ្លួនបានទទួល ដូចមានចែងនៅក្នុងពិធីសារបច្ចុប្បន្នពាក់ព័ន្ធនឹងព័ត៌មានទាំងអស់ដែលបានផ្ដល់ជូនដោយ ឬក្នុងនាមបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬក្រុមនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ និងដោយសាមីរដ្ឋភាគីក្នុងករណី ដែលពតិមាននេះ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងនេះ ។

២. គណៈកម្មាធិការ អាចរៀបចំការប្រជុំសម្ងាត់បាន នៅពេលដែលខ្លួនកំពុងពិនិត្យលើសារលិខិត ក្រោមពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ។

៣. ក្រោយពីការពិនិត្យលើសារលិខិតនេះ គណៈកម្មាធិការ អាចបញ្ជូនយោបល់របស់ខ្លួនអំពីសារលិខិតនេះ ព្រមទាំងអនុសាសន៍ ទៅភាគីទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

៤. រដ្ឋភាគី ត្រូវផ្ដល់ការពិចារណាសមស្របលើយោបល់ ព្រមទាំងអនុសាសន៍ របស់គណៈកម្មាធិការ និងត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការ នូវចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ រាប់បញ្ចូលទាំងព័ត៌មានអំពីវិធានការណាមួយដែលបានចាត់ឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងយោបល់ និងអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ។

៥. គណៈកម្មាធិការ អាចស្នើសុំឱ្យរដ្ឋភាគីដាក់ជូននូវព័ត៌មានបន្ថែម អំពីវិធានការទាំងឡាយ ដែលរដ្ឋភាគីបានចាត់ឡើង ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងយោបល់ ឬអនុសាសន៍របស់ខ្លួន ដែលគណៈកម្មាធិការយល់ឃើញថាជាការសមស្របនៅក្នុងរបាយការណ៍ក្រោយៗរបស់រដ្ឋភាគី ស្របតាមមាត្រា ១៨ នៃអនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៨:

១. ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការទទួល ព័ត៌មានដ៏គួរឱ្យជឿបាន ដែលបង្ហាញអំពីការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរ ឬជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធលើសិទ្ធិ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ដោយរដ្ឋភាគីនោះ គណៈកម្មាធិការ នឹងស្នើឱ្យរដ្ឋភាគីនោះជួយសហការក្នុងការពិនិត្យ ព័ត៌មាននោះ និងក្នុងន័យនេះ ដាក់ជូននូវការសង្កេតការណ៍ ទាក់ទិននឹងព័ត៌មាននោះ ។

២. ដោយពិចារណាលើការសង្កេតការណ៍ ដែលអាចដាក់ជូនដោយសាម៉ីរដ្ឋភាគី ព្រមទាំងព័ត៌មានដ៏គួរឱ្យជឿបានណាមួយផ្សេងទៀត ដែលខ្លួនមាន គណៈកម្មាធិការ អាចតែងតាំងសមាជិករបស់ខ្លួនម្នាក់ ឬច្រើនជាងនេះ ដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅគណៈកម្មាធិការ ។ ប្រសិនបើត្រូវបានធានា និងដោយមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋភាគីនោះ ការស៊ើបអង្កេត អាចរាប់បញ្ចូលទស្សនកិច្ចទៅកាន់ដែនដីនៃរដ្ឋភាគីនោះផង ។

៣. ក្រោយពីពិនិត្យលើលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតបែបនោះ គណៈកម្មាធិការ នឹងផ្ញើលទ្ធផល ទាំងនេះឱ្យសាម៉ីរដ្ឋភាគីរួមជាមួយយោបល់ និងអនុសាសន៍ផ្សេងៗផង ។

៤. សាម៉ីរដ្ឋភាគី ត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការនូវការសង្កេតការណ៍របស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែនៃការទទួលលទ្ធផល យោបល់ និងអនុសាសន៍ ដែលគណៈកម្មាធិការ បានផ្ញើជូន ។

៥. ការស៊ើបអង្កេតបែបនោះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយរក្សាការសម្ងាត់ និងត្រូវស្វែងរកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពីរដ្ឋភាគីនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរការនោះ ។

មាត្រា ៩ :

១. គណៈកម្មាធិការ អាចស្នើសាម៉ីរដ្ឋភាគីឱ្យបញ្ចូលនូវព័ត៌មានលំអិតអំពីវិធានការណាមួយ ដែលត្រូវបានចាត់ឡើងឆ្លើយតបទៅការស៊ើបអង្កេត ដែលត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ៨ នៃពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់ ខ្លួន ក្រោមមាត្រា ១៨ នៃអនុសញ្ញា ។

២. ប្រសិនបើចាំបាច់ គណៈកម្មាធិការ អាចស្នើឱ្យសាម៉ីរដ្ឋភាគីផ្តល់ព័ត៌មានដល់ខ្លួនអំពីវិធានការទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានចាត់ឡើង ឆ្លើយតបទៅនឹងការស៊ើបអង្កេតបែបនោះ ក្រោយពីបញ្ចប់នៃរយៈពេលប្រាំមួយខែ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣.៤ ។

មាត្រា ១០:

១. នៅពេលចុះហត្ថលេខា ឬឱ្យសច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារបច្ចុប្បន្ន រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចប្រកាសថា ខ្លួនមិនទទួលស្គាល់នូវសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨ និង មាត្រា ៩ បាន ។

២. រដ្ឋភាគីណាមួយ ដែលបានធ្វើការប្រកាស ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ អាចដកសេចក្តីប្រកាសនេះចេញដោយការជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ នៅពេលណាមួយក៏បាន ។

មាត្រា ១១:

រដ្ឋភាគី ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របទាំងឡាយ ដើម្បីធានាថា បុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន មិនទទួលរងការធ្វើបាប ឬការបំភិតបំភ័យ ដែលជាផលវិបាកនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយគណៈកម្មាធិការ ដោយអនុលោមតាមពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ។

មាត្រា ១២:

គណៈកម្មាធិការ នឹងបញ្ចូលសេចក្តីសង្ខេបនៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួន នៅក្រោមពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នៅក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ របស់ខ្លួន ស្របតាមមាត្រា ២១ នៃអនុសញ្ញា ។

មាត្រា ១៣:

រដ្ឋភាគីនីមួយៗ យល់ព្រមផ្សព្វផ្សាយអនុសញ្ញា និងពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ឱ្យសាធារណៈជនបានដឹងដោយទូលំទូលាយ និងសម្របសម្រួលនូវលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មានអំពីយោបល់ និងអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការ ជាពិសេស យោបល់ និងអនុសាសន៍អំពីបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋភាគីនោះ ។

មាត្រា ១៤:

គណៈកម្មាធិការ រៀបចំបង្កើតវិធាននីតិវិធីរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដែលត្រូវគោរពតាម នៅពេលអនុវត្តមុខងារ ដែលពិធីសារនេះបានផ្តល់ឱ្យ ។

មាត្រា ១៥:

១. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន បើកចំហសំរាប់ការចុះហត្ថលេខា ដោយរដ្ឋណាមួយ ដែលបានចុះហត្ថលេខា ឱ្យសច្ចាប័ន ឬយល់ព្រម ចំពោះអនុសញ្ញា ។

២. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ត្រូវតែមានសច្ចាប័នពីរដ្ឋភាគី ដែលបានឱ្យសច្ចាប័ន ឬបានយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាជាមុនសិន ។ ឧបករណ៍ដែលបានទទួលសច្ចាប័នត្រូវតែតម្កល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

៣. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន បើកចំហសំរាប់ការចូលជាសមាជិក ដោយរដ្ឋណាមួយ ដែលបានឱ្យសច្ចាប័ន ឬយល់ព្រមលើអនុសញ្ញា ។

៤. ការចូលជាសមាជិក ចូលជាធរមាន ដោយការតម្កល់ទុកឧបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកជាមួយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ១៦:

១. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដកល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការ អង្គការសហប្រជាជាតិ នូវឧបករណ៍នៃការឱ្យសច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកលើកទី១០ ។

២. សំរាប់រដ្ឋនីមួយៗ ដែលបានឱ្យសច្ចាប័ន ឬយល់ព្រមលើពិធីសារបច្ចុប្បន្ន បន្ទាប់ពីពិធីសារបច្ចុប្បន្ន បានចូលជាធរមានពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេលបីខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការដកល់ឧបករណ៍នៃការឱ្យសច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

មាត្រា ១៧:

ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន មិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការបំរុងទុកទេ ។

មាត្រា ១៨:

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចស្នើសុំការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ហើយដាក់សំណើនេះជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ បាន ។ អគ្គលេខាធិការ នឹងផ្ញើសំណើសុំវិសោធនកម្មនេះទៅរដ្ឋភាគីទាំងឡាយ ដោយមានសំណូមពរមួយសុំឱ្យពួកគេកត់សំគាល់ខ្លួនឯងថា តើពួកគេគាំទ្រឱ្យមានសន្និសិទមួយរបស់រដ្ឋភាគីទាំងឡាយដើម្បីពិចារណា និងបោះឆ្នោតលើសំណើនោះដែរឬអត់ ។ ក្នុងករណីដែល១/៣នៃរដ្ឋភាគីយ៉ាងតិច គាំទ្រឱ្យមានសន្និសីទបែបនោះ អគ្គលេខាធិការ នឹងកោះអញ្ជើញរដ្ឋភាគីសំរាប់សន្និសីទនោះក្រោមការឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ វិសោធនកម្មណាមួយ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយមតិភាគច្រើននៃរដ្ឋភាគី ដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតនៅក្នុងសន្និសីទនោះ នឹងត្រូវដាក់ជូនមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រេច ។

២. វិសោធនកម្ម នឹងចូលជាធរមាន នៅពេលដែលវិសោធនកម្មទាំងនោះ ត្រូវបានសម្រេចដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ និងទទួលយកដោយមតិភាគច្រើន២/៣នៃរដ្ឋភាគីចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ស្របតាមដំណើរការនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញរៀងខ្លួនៗរបស់ពួកគេ ។

៣. នៅពេលដែលវិសោធនកម្ម ចូលជាធរមាន វិសោធនកម្មទាំងនោះ នឹងចងភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីទាំងឡាយដែលបានទទួលយកវិសោធនកម្មទាំងនោះ រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀតនៅតែជាប់កាតព្វកិច្ចចំពោះខបញ្ញត្តិនៃពិធីសារបច្ចុប្បន្ន និងវិសោធនកម្មមុនណាមួយ ដែលពួកគេបានទទួលយក ។

មាត្រា ១៩ :

១. រដ្ឋភាគីនីមួយៗ អាចប្រកាសបដិសេធពិធីសារបច្ចុប្បន្ន នៅពេលណាមួយក៏បាន ដោយការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ផ្ញើជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ការប្រកាសបដិសេធ នឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃ ដែលអគ្គលេខាធិការ បានទទួលសេចក្ដីជូនដំណឹងនោះ ។

២. ការប្រកាសបដិសេធ ត្រូវតែធ្វើឡើងដោយមិនមានការលំអៀងទៅរកការបន្តប្រើប្រាស់ខបញ្ញត្តិនៃពិធីសារបច្ចុប្បន្ន សំរាប់ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងណាមួយ ដែលត្រូវបានដាក់ជូនក្រោមមាត្រា ២ ឬការស៊ើបអង្កេតណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្តួច ផ្តើមគំនិត ក្រោមមាត្រា ៨ មុនថ្ងៃចូលជាធរមាននៃការប្រកាសបដិសេធ ឡើយ ។

មាត្រា ២០:

អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋទាំងអស់អំពី :

(ក) ហត្ថលេខា សច្ចាប័ន និងការចូលជាសមាជិក ក្រោមពិធីសារបច្ចុប្បន្ន

(ខ) កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃពិធីសារបច្ចុប្បន្ន និងវិសោធនកម្មណាមួយ ក្រោមមាត្រា ១៨

(គ) ការប្រកាសបដិសេធណាមួយ ក្រោមមាត្រា ១៩

មាត្រា ២១:

១. ពិធីសារបច្ចុប្បន្ន ដែលឯកសារដើមជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ៉ុល មានតម្លៃស្មើគ្នានោះ ត្រូវដំកល់ទុកនៅក្នុងប័ណ្ណសាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

២. អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងផ្ញើច្បាប់ដើមនៃពិធីសារបច្ចុប្បន្នដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវជូនរដ្ឋទាំងអស់ ដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ២៥ នៃអនុសញ្ញា ។